

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610210504
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5610210504.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcov: 1/ Ing. S. D., CSc., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. J., ul. M. č. XXX/XX, zastúpený ustanoveným právnym zástupcom ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Liptovský Mikuláš, ul. M. Pišúta č. 936/16, IČO: 36 861 251 (pred zmenou obchodného mena FIAČAN & partners, s.r.o., so sídlom Liptovský Mikuláš, ul. M. Pišúta č. 936/16, IČO: 36 861 251), 2/ Ing. G. O., bytom S. J., ul. M. č. XXX/X, proti žalovaným: 1/ Ing. H. X., bytom U. U., Q. E. č. XXXXX/XA, 2/ Dražobná spoločnosť, a.s., so sídlom Bratislava, ul. Zelinárska č. 6, IČO: 35 849 703, zastúpený splnomocneným zástupcom STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré mesto, ul. Dunajská č. 15, IČO: 36 795 038, 3/ Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, ul. Tomášikova č. 48, IČO: 00 151 653, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s.r.o., so sídlom Košice - mestská časť Staré Mesto, ul. Bočná č. 10, IČO: 36 863 017, o uloženie povinnosti žalovanému 1/ zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 147 eur, o uloženie povinnosti žalovaným 2/ a 3/ spočívajúcej v zákaze nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami a uloženie povinnosti žalovanému 3/ vykonať reštrukturalizáciu úveru č. 0333419993, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/271/2010-621 zo dňa 17. mája 2017, takto

rozhodol:

návrh žalobcov 1/ a 2/ na zmenu žaloby zo dňa 30.06.2017 a zo dňa 29.07.2017 nepripúšťa.
Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaní 1/, 2/ a 3/ majú voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 8C/271/2010-621 zo dňa 17.05.2017 žalobu zamietol (výrok I.). Žalovaným priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 03.12.2010 doplnenou podaním zo dňa 27.12.2010 a zo dňa 19.04.2011 sa žalobca 1/ domáhal, aby súd zaviazal žalovaného 1/ na zaplatenie sumy 147 eur. Ďalej sa domáhal, aby žalovaným 2/ a 3/ uložil zákaz nakladania s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v Liptovskom Mikuláši, k. ú. R., ktoré sú zapísané na LV č. XXXX a žalovanému 3/ uložil povinnosť vykonať reštrukturalizáciu úveru č. 0333419993 podľa zmluvy č. 0333419993 o splátkovom úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou 2/ a žalovaným 3/.

Pri rozhodovaní súd vychádzal z ust. § 420, § 151a, § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 111 ods. 1 druhá veta, ods. 2 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácií, § 1 ods. 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 18.07.2006.

Predmetom konania bol nárok na priznanie sumy 147,- eur voči žalovanému 1/. Ide o sumu, ktorú vynaložil žalobca 1/ za zhotovenie znaleckého posudku znalca Ing. Bohuslava Babku zo dňa 24.11.2010

č. 55/2010 na preukázanie nesprávneho ocenenia dražených nehnuteľností žalovaným 1/. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 22.04.2013 č. 11057/2013-53 zastavilo konanie o správnom delikte začaté z vlastného podnetu pre skutok, že žalovaný 1/ ako znalec v písomnom vyhotovení znaleckého posudku zo dňa 20.10.2010 č. 90/2010 porušil povinnosť riadneho vykonávania činnosti znalca. Dôvodom zastavenia tohto konania bolo premlčanie (uplynutie doby, pre ktoré nie je možné ďalej viesť priestupkové konanie). Súd nevyhovел tomuto nároku žalobcu 1/, pretože podľa stanoviska Žilinskej univerzity v Žiline, Ústavu súdneho inžinierstva č. 1067/2011, sa obidvaja znalci dopustili pochybenia a v obidvoch znaleckých posudkoch boli zistené metodické nedostatky. Miera porušenia povinnosti každého zo znalcov z tohto stanoviska nevyplýva a žalobca 1/ nenavrhol vykonanie ďalších dôkazov, ktoré by mali preukázať oprávnenosť jeho nároku na zaplatenie 147,- eur, či už ide o veľkosť alebo pomer porušenia právnej povinnosti žalovaným 1/, vznik škody, ako aj príčinnú súvislosť medzi nimi, keďže súd nárok na zaplatenie 147,- eur právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody. Pokiaľ sa týka uloženia zákazu nakladať s nehnuteľnosťami žalovanému 2/ a 3/, tento nárok súd tiež považoval za nedôvodný. V dôsledku neplnenia povinností z úverovej zmluvy žalobkyňou 2/ pristúpili žalovaný 3/ ako veriteľ a žalovaný 2/ ako dražobník k dražbe nehnuteľností, ktorými bol úver zabezpečený a ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve žalobcov. Súd poukázal na to, že úver č. 0333419993 nie je úverom spotrebiteľským, pretože ide o úver na bývanie, ktorý je z režimu spotrebiteľských úverov vylúčený v zmysle § 1 ods. 2 písm. a/ zák. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, ku dňu 18.07.2006. Súd konštatoval, že záložné právo je zabezpečením pohľadávky a jej príslušenstva, ktoré má vecno-právny charakter, teda pôsobí erga omnes. Z akcesorickej povahy záložného práva vyplýva jeho závislosť čo do vzniku aj trvania na pohľadávke, ktorú má zabezpečovať. Záložné právo predpokladá existenciu platnej pohľadávky, ktorej je akcesiou a bez ktorej nemôže existovať. Ide teda o podporný zdroj uspokojenia pohľadávky záložného veriteľa (tzv. subsidiarita záložného práva). Jeho obsahom je oprávnenie veriteľa, aby záloh až do zročnosti zabezpečoval jeho pohľadávku, pričom záložca nie je obmedzený v dispozícii s predmetom záložného práva. Záložné právo má funkciu zabezpečovaciu (od vzniku záložného práva až po jeho konečnú realizáciu núti dlžníka splniť dlh) a funkciu uhradzovaciu (ak zročná pohľadávka nie je riadne a včas splnená, má záložný veriteľ právo domáhať sa uspokojenia zo zálohu). Podľa súdu sa žalobcovia domáhali uloženia zákazu žalovaným 2/ a 3/ nakladať s nehnuteľnosťami, teda fakticky povinnosti zdržať sa realizácie uhradzovacej funkcie záložného práva dobrovoľnou dražbou. Ani jeden zo žalobcov nepoprel, že splatný záväzok žalobkyne 2/ voči žalovanému 3/ nie je riadne (v plnej výške) ani včas (v dohodnutej dobe plnenia) plnený, nepopreli existenciu ani výšku (viac ako 80.000,- eur ku dňu 17.10.2012 oproti pôvodnej istine úveru 59.749,05 eur) dlhu; tvrdili ochotu začať plniť po dohode o reštrukturalizácii úveru. Súd rozhodnutím vo veci samej nemôže uložiť povinnosť veriteľovi zdržať sa, bez akéhokoľvek časového obmedzenia, výkonu záložného práva, ktoré je podporným zdrojom uspokojenia jeho existujúcej pohľadávky. Potrebu takéhoto časovo neobmedzeného zásahu do zákonného práva na uspokojenie pohľadávky realizáciou uhradzovacej funkcie záložného práva žalobcovia pritom relevantným spôsobom vôbec neodôvodnili. Nakoľko žalobcovia nepopierajú existenciu, platný vznik záložného práva a zabezpečovanej pohľadávky žalovaného 3/ a netvrdia ani ich zánik, súd nemohol autoritatívne uložiť záložnému veriteľovi povinnosť nenakladať nehnuteľnosťami pri výkone záložného práva v zmysle žalobného návrhu bez časového obmedzenia, na neobmedzený, vopred neurčený čas. Vyhovenie žalobe v uvedenej podobe by znamenalo obmedzenie záložného veriteľa pri realizácii uhradzovacej funkcie záložného práva nad rámec potrebnej miery. Súd zdôraznil, že žalobcovia sa domáhajú uloženia povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva, t.j. zastaviť dražbu. Žalobca 1/ ani žalobkyňa 2/ nepreukázali skutočnú vôľu uhradiť dlh, keď od začatia tohto konania svoj dlh žalobkyňa 2/ neplnila tak, aby došlo k jeho zníženiu. Naopak, ešte pred začatím tohto konania mala žalobkyňa 2/ problémy s plnením záväzku, a to splácaním dlhu v splátkach pôvodne dohodnutých vo výške 555,23 eur, keď už rok po jeho čerpaní požiadala o odklad splátok do 09.01.2008 a ich následné navýšenie na 579,30 eur od 10.01.2008 v zmysle dodatku č. 1 zo dňa 18.10.2007 k úverovej zmluve. Ani jeden zo žalobcov iný dôvod, než je ochota dohodnúť sa na zmene úverových podmienok, pre uloženie zákazu nakladania s nehnuteľnosťami netvrdil. Obranu žalobcu 1/, ktorý na pojednávaní tvrdil, že úverová aj záložná zmluva sú neplatné, považoval súd za účelovú, pretože žalobný petit, ktorý sa týka reštrukturalizácie úveru nezmenil, trval na ňom. Pokiaľ teda žalobca 1/ tvrdil ochotu dohodnúť sa na zmene úverových podmienok, zároveň poukazovať na neplatnosť úverovej a záložnej zmluvy, vyhodnotil túto jeho obranu ako účelovú a rozporuplnú. Navyše doterajšie dva pokusy o vydraženie nehnuteľností boli neúspešné, keď sa nenašiel záujemca o ich kúpu, čím posudok vypracovaný pod č. 90/2010 žalovaným 1/ je pre dražobné účely nepoužiteľný. Žalobcovia nevyužili dobu trvania súdneho konania ani na to, aby riešili dlh iným spôsobom. Ak žalobca 1/ poukázal na podhodnotenie nehnuteľností s tým,

že v prípade ich predaja za objektívne zistenú cenu by získal finančné prostriedky na zabezpečenie iného bývania, súd poukázal na to, že počas doby súdneho konania, teda počas doby 7 rokov žalobca 1/ mohol tieto nehnuteľnosti predat sám vo svojej réžii za maximálne možnú cenu, čo neurobil. Rovnako žalobkyňa 2/ za celú dobu tohto súdneho konania nepodnikla konkrétne reálne kroky smerujúce k splneniu svojho záväzku, naopak vyhýbala sa súdnemu konaniu, čím dochádzalo k navyšovaniu dlhu (minimálne z titulu rastu úrokov a úrokov z omeškania). Súd zdôraznil, že uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva by prichádzalo do úvahy len vo forme neodkladného opatrenia (teda počas presne vymedzeného časového obdobia) a len vtedy, ak by predmetom konania bol obsah samotného záložného práva, nie jeho výkon. Rovnako by súd mohol uložiť žalovaným povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva formou neodkladného oparenia, ak by predmetom konania vo veci samej bolo určenie neplatnosti záložnej zmluvy, určenie neplatnosti úverovej zmluvy, určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a pod. Takéhoto určenia sa však žalobcovia podanou žalobou nedomáhali.

Pokiaľ sa týkalo uloženia povinnosti žalovanému 3/ vykonať reštrukturalizáciu úveru poskytnutého na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0333419993 uzatvorenej so žalobkyňou 2/ dňa 18.07.2006, súd nepovažoval ani tento nárok žalobcov za dôvodný. Záväzkový zmluvný vzťah žalovaného 3/ a žalobkyne 2/ má súkromnoprávnu povahu. Obidve zmluvné strany do tohto záväzku vstúpili slobodne, vážne, na základe dobrovoľného rozhodnutia, za znalosti dojednaných zmluvných podmienok. Nie je v moci štátu zasiahnuť do takého zmluvného vzťahu a uložiť zmluvnej strane povinnosť vykonať reštrukturalizáciu úveru. Podanie návrhu na povolenie reštrukturalizácie je oprávnením a nie povinnosťou. Na podanie takéhoto návrhu je oprávnený dlžník (teda žalobkyňa 2/), alebo veriteľ (žalovaný 3/). Dlžník je však oprávnený podať takýto návrh podľa § 111 ods. 2 zák. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii len vtedy, ak poveril správcu vypracovaním posudku a správca vo vypracovanom posudku nie staršom ako 30 dní jeho reštrukturalizáciu odporučil. Ak sú splnené predpoklady, aby súd povolil reštrukturalizáciu, súd uznesením rozhodne o povolení reštrukturalizácie, nemôže však subjektu súkromného práva uložiť povinnosť vykonať reštrukturalizáciu úveru. Súd v tejto súvislosti poukázal aj na argumentáciu žalovaného 3/, a to, že v prípade uloženia povinnosti reštrukturalizovať úver sa podľa ust. § 137 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ nejedná o spôsobilý predmet civilného sporového konania. Dôvodom zamietnutia žaloby v tejto časti je v prípade žalobcu 1/ aj to, že žalobca 1/ nie je účastníkom úverovej zmluvy, nemá preto nárok ako osoba poskytujúca zabezpečenie záväzku zasahovať do obsahu tohto zmluvného vzťahu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nepovažoval za dôvodný a preukázaný ani jeden zo žalovaných nárokov, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. Keďže žalovaní boli v spore úspešní, priznal im náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca 1/ prostredníctvom ustanoveného zástupcu zo dňa 27.06.2017. S napadnutým rozsudkom nesúhlasil, tento nie je vecne správny. V prvom rade poukázal na skutočnosť, že podaním zo dňa 27.12.2010 sa domáhal nasledovných svojich výrokov: 1/ uloženia povinnosti zrušiť dražbu predmetného rodinného domu, 2/ uloženia povinnosti reštrukturalizácie hypotekárneho úveru č. 0333419993 z 18.07.2006 a 3/ uloženia povinnosti zaplatiť sumu 3.319,- eur z titulu morálnych škôd. Podaním zo dňa 19.04.2011 sa domáhal týchto ďalších nárokov: 4/ uloženie povinnosti žalovanému 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 147,- eur, 5/ uloženie povinnosti žalovaným 2/ a 3/ spočívajúcej v zákaze nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami, 6/ uloženie povinnosti žalovanému 3/ vykonať reštrukturalizáciu úveru č. 0333419993. Vzhľadom k tomu, že tento posledný navrhovaný výrok pod č. 6/ bol podaním zo dňa 19.04.2011 totožný s navrhovaným výrokom uvedeným už v podaní zo dňa 27.12.2010 pod č. 2/ predmetom konania zostali nároky uvedené pod bodmi 1/ - 5/. Ako vyplýva z napadnutého rozsudku súd rozhodol len o nárokoch uvedených pod bodmi 2/, 4/ a 5/. Nerozhodol teda o celom predmete konania, keďže nerozhodol o nárokoch uvedených pod bodmi 1/ a 3/. Ide o také vady konania a rozsudku, pre ktoré je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť. Žalobca 1/ mal i naďalej za to, že má právny záujem na uložení povinnosti žalovaným zrušiť dražbu predmetného rodinného domu, resp. aby súd uložil žalovaným 2/ a 3/ zákaz nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami. Poukázal na to, že základom pre vykonanie dražby bol znalecký posudok žalovaného 1/ č. 90/2010. Tento nemohol byť riadnym podkladom pre vykonanie dražby, nakoľko má značné nedostatky ako to vyplýva zo stanoviska Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline zo dňa 28.09.2012 (nehodnotil ďalšie časti príslušenstva hlavnej stavby, napr. dreváreň, záhradné jazierko a pod., nesprávne stanovil veľkosť zastavanej plochy druhého nadzemného podlažia, do ktorej nezapočítal plochu loggie, bola

chybne uvedená aj výška výplne plota, nezahrnul všetky stavebné úpravy, ktoré boli na rodinnom dome vykonané ani predmetnú stavbu nezamerl). Bez ohľadu na to, že týmto stanoviskom boli zistené aj metodické nedostatky v znaleckom posudku znalca Ing. Bohuslava Babku č. 55/2010 je nepochybné, že znalecký posudok žalovaného 1/ je vadný, preto jednak nemohol byť podkladom pre riadne vykonanie dražby. Zároveň bol tým preukázaný vznik nároku na náhradu škody voči tomuto znalcovi vo výške 147,- eur. Žalobca 1/ mal tiež za to, že predmetný výkon záložného práva dražbou je nezákonný. V tejto súvislosti poukázal na to, že prvá dražba, ktorá bola nariadená na deň 10.01.2011 vôbec nebola nariadená zákonným spôsobom. Odhliadnuc od toho, že táto dražba vychádzala z nesprávneho znaleckého posudku žalovaného 1/ dražobná miestnosť nebola riadne označená. Na tejto dražbe žalovaný 2/ mu neumožnil preniesť ani zaznamenať námietky proti vykonávaniu dražby. Taktiež pri druhej dražbe boli z jeho strany predložené písomné námietky proti vykonaniu dražby, pričom však tieto neboli uvedené do zápisnice a opätovne nebola dražobná miestnosť riadne označená. Žalobca 1/ navrhol, aby súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie.

Súčasťou podania je aj doplnenie odvolania vyhotovené samotným žalobcom 1/ v lehote na podanie odvolania (rozsudok okresného súdu bol ustanovenému zástupcovi žalobcu 1/ doručený dňa 16.06.2017, lehota na podanie odvolania uplynula dňa 03.07.2017 /§ 362 ods. 1, § 121 C. s. p./ žalobca 1/ podal doplnenie odvolania dňa e-mailom dňa 30.06.2017, ktoré podanie bolo doručené v listinnej podobe v zákonnej lehote (§ 125 C. s. p.). V tomto nesúhlasil s rozsudkom v celom rozsahu bez riadneho posúdenia vecnej stránky žaloby. Namietal postup súdu na pojednávaní dňa 17.05.2017, ktorého sa síce osobne zúčastnil napriek zdravotnému stavu, pričom súdu vysvetlil, že je pod rôznymi psychotropnými liekmi a preto jeho vystúpenie nemôže byť plne akceptované. Tiež keď účastník vypovedá pod nátlakom, hrozbami pokút, predvedenia políciou, avizovaným násilným ukončením konania aj bez jeho osobnej účasti a nakoniec v zdravotnom stave, kedy nemožno výpoveď účastníka považovať za reálnu. Jeho prítomnosť bola zneužitá iba na otvorenie pojednávania a výsluch bol zo strany súdu absolútne nepripravený. Ďalej za problém považoval, že kúpnopredajné zmluvy medzi Y. D. a žalobkyňou 2/ a ním a žalobkyňou 2/ a tým aj záložné zmluvy medzi žalovaným 3/ a Y. D. a ním sú neplatné a tým aj neplatná úverová zmluva medzi žalovaným 3/ a žalobkyňou 2/. Dôvodom je, že v čase podpisu kúpnopredajných zmlúv a záložných zmlúv platil zákaz predaja poľnohospodárskej pôdy cudzincom a pretože žalobkyňa 2/ je cudzinkou, uvedené zmluvy boli v rozpore s existujúcim zákonom. Vytýkal súdu, že nepovažoval za potrebné v tejto veci vypočuť zástupcu Katastra v Liptovskom Mikuláši, ktorý dal súhlas na realizáciu vyššie uvedených kúpnopredajných zmlúv, nadväzných záložných zmlúv a tým aj realizáciu úverovej zmluvy medzi žalovaným 3/ a žalobkyňou 2/. Ďalej podľa žalobcu 1/ možno pojednávanie dňa 17.05.2017 považovať za zbytočné, pretože sudca mal rozsudok pripravený už na pojednávanie zvolané na deň 05.04.2017. Vytýkal preto súdu, že nerešpektoval uznesenie krajského súdu zo dňa 30.03.2016 o zabezpečenie jeho reálneho konania pred súdom, pričom ešte uvalil na žalobcov ohromné bremeno náhrady trov konania v plnom rozsahu, hoci predchádzajúci rozsudok toto nedeklaroval. Naďalej nesúhlasil s pokračovaním konania bez jeho prítomnosti hoci sa riadne ospravedlnil a mal k tomu zdravotné dôvody a písomne žiadal, aby bez jeho prítomnosti sa v konaní nepokračovalo. Verí, že odvolací súd nepřijme jeho výpoveď pod vplyvom liekov a bez riadnej prípravy súdu na jeho vypočutie. Ďalej žalobca 1/ uviedol, že súd odmietol rokovať o vecnej stránke zmluvy o úvere. Podkladom pre žalobu bol zlý znalecký posudok žalovaného 1/ ale v rozsudku sa to neprejavilo, ani žiadne dôsledky voči tomu neboli vyvozené, žalovaný 2/ nepostupoval pri dražbách v súlade so zákonom, čo môže osobne dokladovať na pojednávaní pred krajským súdom. Žalobkyni 2/ bolo znemožnené právne zastúpenie v celom konaní kvôli tomu, že im nebol vrátený originál úverovej zmluvy pre zahraničného právneho zástupcu. Ďalej poukázal na nedostatky - kúpnopredajná zmluva 1 nehnuteľností, ktoré sú predmetom záložného práva medzi Y. D. a žalobkyňou 2/ je neplatná, nakoľko je v rozpore so zákonom o predaji poľnohospodárskej pôdy cudzincom, pretože žalobkyňa 2/ je občianka Poľskej republiky, žalovaný 3/ a katastrálny úrad to prehliadli a odsúhlasili predajnú zmluvu v rozpore so zákonom, - kúpnopredajná zmluva 1 nehn., ktoré sú predmetom záložného práva medzi ním a žalobkyňou 2/ je v rozpore so zákonom a preto je rovnako neplatná ako predchádzajúca zmluva, - neplatná je aj zmluva o záložnom práve a teda aj zmluva o hypotekárnom úvere, ktorá má aj formálne nedostatky (nečitateľnosť, neprípustnosť platnosti verejnej listiny v takom stave), - pri podpisovaní úverovej a záložnej zmluvy bolo žalobkyňou 2/ ako dlžníčkou a ním ako ručiteľom od pracovníka žalovaného 3/ požadované poistenie úveru pre prípad smrti, nesolventnosti ale pracovníčka žalovaného 3/ túto požiadavku odmietla s poznámkou, že toto nie je potrebné, - v záložnej zmluve figuruje ako ručiteľ aj Y. D., pričom nebol vymazaný po zápise žalobkyne 2/ do katastra, - rokovanie jeho ako ručiteľa so žalovaným 3/ ohľadom zmeny výšky mesačnej splátky a predĺženia doby splácania, pričom postojom bolo, že úver sa splatí celý alebo pôjde všetko do dražby alebo do exekúcie, - k dobrovoľnej dražbe

lebo ináč bude vykonaná exekúcia, dali (žalobcovia 1/ a 2/) súhlas napriek vyvíjanému nátlaku zo strany žalobcu 3/. Ďalej žalobca 1/ uviedol, že vzhľadom na neprípustnú situáciu, ktorá je v celom konaní a strata akejkolvek dôvery v konanie okresného súdu žiadal, aby sa mohol zúčastniť pojednávania na krajskom súde spolu so svojim právnym zástupcom, rovnako aj žalobkyňa 2/ s právnym zástupcom z Poľskej republiky, ktorý je znalcom na európske právo, keďže okresný súd jej neumožnil ako cudzincovi riadne zastúpenie v súlade s právom Európskej únie. Okrem toho rozsudok okresného súdu doteraz nebol žalobkyňi 2/ doručený. Podľa neho žalovaný 1/ svojím podaním zo dňa 22.10.2013 zavádza, keď tvrdí, že žalobkyňa 2/ ovláda slovenský jazyk aj bez tlmočníka. Klamstvom je aj jeho tvrdenie, že vykonal ohliadku domu, operoval len starým znaleckým posudkom domu, nebol ochotný nič pozrieť, zmerať, zohľadniť tvrdiac, že nič nepotrebuje a na základe toho urobil znalecký posudok. Ďalej žalobca 1/ uviedol, že ak súd žalobu zamietol, pretože nie je účastníkom úverovej zmluvy, a preto nemá nárok ako osoba poskytujúca zabezpečenie záväzku zasahovať do obsahu tohto vzťahu, je však účastníkom záložnej zmluvy a žalovaný 3/ sa obracal predovšetkým na neho a žalobkyňa 2/ je účastníčkou úverovej zmluvy. Vzhľadom na uvedené zásadné nedostatky celého konania žiadal, aby odvolací súd vyniesol nasledovný rozsudok: 1. Zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 17.05.2017 v celom rozsahu (po vecnej stránke ako aj v oblasti úhrady trov konania), 2. Opätovne vrátil celú vec na prejednanie na prvostupňový súd, 3. Preniesol celé konanie na prvostupňový súd mimo Liptovského Mikuláša, nakoľko tento stratil vierohodnosť v konaní, 4. Rozhodol o vine a treste voči znalcovi a žalovanému v 1/ rade, 5. Rozhodol o povinnosti žalovaného 1/ uhradiť 147,- eur žalobcovi 1/ z titulu nákladov za vypracovanie kontra znaleckého posudku, 6. Rozhodol o povinnosti žalovaného 2/ zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 3.319,- eur z titulu morálnych škôd spôsobených žalobcovi 1/ v trakte činnosti žalovaného 2/, 7. Nariadil prvostupňovému súdu prerokovať vecnú stránku žaloby s tým, aby vyhlásil neplatnosť kúpno-predajných zmlúv medzi Y. D. a G. O., Ing. S. D. CSc. a G. O., záložnej zmluvy predmetných nehnuteľností do katastra nehnuteľností v Liptovskom Mikuláši, a nakoniec úverovej zmluvy medzi Slovenskou sporiteľňou a G. O. a nariadil pripraviť nové zmluvné vzťahy, pokiaľ také sú prípustné, 8. Nariadil Slovenskej sporiteľni zrušiť doteraz neoprávnené úroky, 9. Nariadil preskúmanie, kde sa nachádzal originál úverovej zmluvy počas 4 rokov, prečo nebol zapísaný a založený do spisu celého konania, prečo žalobca v 1/ aj 2/ rade nebol informovaný o mieste úverovej zmluvy, kto s ňou manipuloval a pod.

3. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie aj žalobkyňa 2/. S napadnutým rozsudkom zásadne nesúhlasila, nakoľko tento nie je vecne správny, nerieši podstatu celej žaloby, má celý rad formálnych, správnych a vecných nedostatkov, nerešpektoval uznesenie krajského súdu zo dňa 30.03.2016. Nesúhlasila s tým, že súd dňa 17.05.2017 rozhodol bez jej prítomnosti, hoci sa riadne a včas ospravedlnila (16.05.2017) a žiadala, aby súd nepojednával bez jej prítomnosti. Jej neprítomnosť bola zdôvodnená pracovnými povinnosťami, kedy by jej neúčast' spôsobila stratu zamestnania. Ako žalobkyňa nesúhlasila, aby sa pojednávanie konalo v jej neprítomnosti pričom súd jej bezdôvodne zadržával niekoľko rokov úverovú zmluvu, ktorú žiadala vrátiť z dôvodu účasti jej právneho zástupcu z Poľskej republiky, ktorý je špecialistom na medzinárodné právo a právo EÚ, ktorý túto zmluvu požadoval, aby sa mohol na pojednávanie pripraviť. Zadržívaním vážneho doličného dokumentu jej ako cudziemu štátnemu príslušníkovi bola neprípustným spôsobom odňatá možnosť konať pred súdom, následkom čoho je napadnutý rozsudok nezákonný. Poukázala na to, že je cudzím štátnym príslušnom, ale z doteraz obdržaných listov zo súdu vyrozumela, že jej námietky vecné, ako aj správne nie sú brané do úvahy, rovnako aj v ohľade pridelenia právneho zástupcu. Právna pomoc v Centre právnej pomoci jej bola odmietnutá a nebola jej udelená ani zodpovedajúca informácia ako postupovať v jej prípade. Nebola nikým poučená o možnosti zvoliť si zástupcu. Zo strany súdu, znalca bola snaha ju presvedčiť, že preklad do poľštiny je zbytočný, lebo všetkému rozumie, hovorí po slovensky a pod. Jazykový problém má v odbornej právnej terminológii. V ďalšej časti bolo odvolanie žalobkyne 2/ obsahovo totožné s odvolaním podaným žalobcom 1/ prostredníctvom ustanoveného zástupcu a vyhotoveným žalobcom 1/ osobne. Žiadala mimo toho, keď uviedla, že vzhľadom na neprípustnú situáciu, ktorá je v celom konaní a strata akejkolvek dôvery v konanie okresného súdu, aby sa ako žalobkyňa mohla aj so svojim právnym zástupcom z Poľskej republiky, ktorej je znalcom na európske právo, zúčastniť pojednávania na krajskom súde, keďže okresný súd jej neumožnil ako cudzincovi riadne zastúpenie v súlade s právom Európskej únie. Vzhľadom na uvedené zásadné nedostatky celého konania žiadala, aby odvolací súd vyniesol nasledovný rozsudok: 1. Zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 17.05.2017 v celom rozsahu (po vecnej stránke ako aj v oblasti úhrady trov konania), pričom treba vyjasniť, prečo dve sudkyne rozhodli absolútne opačne vo veci úhrady trov konania, 2. Opätovne vrátil celú vec na prerokovanie na prvostupňový súd, 3. Preniesol celé konanie na prvostupňový súd mimo Liptovského

Mikuláša, nakoľko tento súd absolútne stratil vierohodnosť v konaní a jeho rozhodovanie nemožno považovať ani za spravodlivé ani v súlade so zákonmi a predpismi platnými v danej oblasti a v danom čase, 4. Rozhodol o vine a treste voči znalcovi a žalovanému v 1/ rade, 5. Rozhodol o povinnosti žalovaného 1/ uhradiť 147,- eur žalobcovi 1/ z titulu nákladov za vypracovanie kontra znaleckého posudku, 6. Rozhodol o povinnosti žalovaného 2/ zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 3.319,- eur z titulu morálnych škôd spôsobených žalobcovi 1/ v trakte činnosti žalovaného 2/, 7. Nariadil prvostupňovému súdu prerokovať vecnú stránku žaloby s tým, aby vyhlásil neplatnosť kúpno-predajných zmlúv medzi Y. D. a G. O., Ing. S. D. CSc. a G. O., záložnej zmluvy predmetných nehnuteľností do katastra nehnuteľností v Liptovskom Mikuláši a nakoniec úverovej zmluvy medzi Slovenskou sporiteľňou a G. O. ako aj zmluvy o vyplňovacom zmenkovom práve a nariadil pripraviť nové zmluvné vzťahy, pokiaľ také sú prípustné a ešte možné, 8. Nariadil Slovenskej sporiteľni zrušiť doteraz neoprávnené úroky, 9. Nariadil preskúmanie, kde sa nachádzal originál úverovej zmluvy počas 4 rokov, prečo nebol zapísaný a založený do spisu celého konania, prečo žalobca v 2/ aj 1/ rade nebol informovaný o mieste úverovej zmluvy, kto s ňou manipuloval, za akým účelom a pod.

4. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ uviedol, že k samotnému procesu sa už minimálne 10x vyjadroval a jeho stanovisko je nemenné, t.j. odmieta zaplatiť sumu 147,- eur, ktorú si nárokuje žalobca (žalobca 1/ - poznámka odvolacieho súdu), za posudok, ktorý si žalobcovia dali vyhotoviť sami. Tento je subjektívny a líši sa od kontrolného posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina o cca 28 % oproti jeho posudku kde je rozdiel cca 7 %, čo je v súlade s nepísaným limitom znalcov pri rozdielnej cene v posudkoch (10 %). Ostatné záležitosti v odvolaní nie sú v jeho kompetencii a netýkajú sa ho. Podrobné zdôvodnenie uviedol v predchádzajúcich stanoviskách a trvá na nich v plnom rozsahu.

5. Žalobca 1/ prostredníctvom ustanoveného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 25.08.2017 k odvolaniu žalobkyne 2/ uviedol, že sa stotožňuje s jej odvolaním a taktiež poukazuje na jej tvrdenia, skutočnosti a dôkazy v ňom uvedené.

6. Žalovaný 3/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniam žalobcov 1/ a 2/ uviedol, že uvedené rozhodnutie je - a to okrem iného v časti rozhodujúcej, t.j. v časti výrokovej a v časti týkajúcej sa odôvodnenia rozhodnutia, resp. myšlienkových úvah súdu, ktoré mali byť podkladom pre rozhodnutie vo veci samej - vecne správne, v rozhodnutí neabsentuje relevantné odôvodnenie a uvedené rozhodnutie je tak podľa jeho názoru rozhodnutím vydaným v súlade so zákonom. Doručený opravný prostriedok na uvedenom závere nič nemení, práve naopak, tvrdenia žalobcu (každého z nich) sú podľa neho v celom rozsahu obsahovo nedôvodné, v absolútnej väčšine sa tieto tvrdenia konania vôbec netýkajú a uvedeným sa sleduje jediné - účelové predlžovanie konania, resp. účelové odďaľovanie plnenia si svojich právnych povinností (predovšetkým povinností obligáčného a záložného dlžníka). K odvolaniu žalobcu 1/ uviedol, že súd podľa neho rozhodol o celom predmete konania, keďže zamietol celú žalobu, ak má tento iný názor, má možnosť požiadať o vydanie dopĺňacieho rozsudku, uvedené však nemá (ani teoreticky) žiaden vplyv na vecnú správnosť toho, o čom súd rozhodoval. Ďalej poukázal žalovaný 3/ na to, že z ust. § 12 ods. 1 a § 22 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, ďalej len „zákona o dobrovoľných dražbách“ vyplýva, že znalecký posudok žalovaného 1/ nebude môcť byť v novej dražbe - s ohľadom na čas jeho vypracovania - použitý a dražobník (žalovaný 2/) bude musieť zabezpečiť ohodnotenie predmetu dražby posudkom novým. V súvislosti s novelou zákona o dobrovoľných dražbách účinnou od 01.06.2014 právna úprava zakotvuje (v prípade požiadavky dlžníka) zásadu dvoch znaleckých posudkov, je teda prísnejšia ako úprava v Exekučnom poriadku a ochrana práv žalobcu je tak na maximálnej možnej úrovni a žalobca nebude môcť, ak nebude spokojný s novovyhotoveným znaleckým posudkom, tento namietat' a žiadať vyhotovenie znaleckého posudku nového. Uvedeným sú tak vyvrátené tvrdenia žalobcu, resp. ich správnosť. Pokiaľ žalobca 1/ ďalej namietal údajne vady dražobného konania, žalovaný 3/ uviedol, že uvedená dražba sa však nekonala a preto je uvedené - bez ohľadu na vecnú nesprávnosť - v konaní s predmetom úplne irelevantné. V „doplnkoch“ k odvolaniu odvolateľ uvádza, že podáva odvolanie podľa § 363, § 364, § 365 C. s. p. (čo nie je dostatočne určité vymedzenie odvolacích dôvodov, rovnako nie je zjavné, v akom rozsahu sa predmetný rozsudok napáda). Odvolateľ uvádza množstvo skutočností, domnienok, názorov, hypotéz, ktoré sa však konania (resp. prípadných odvolacích dôvodov, či odvolacích námietok) fakticky netýkajú. Ak sa odvolateľ odvoláva na svoj zdravotný stav, nielenže nebolo v konaní preukázané, že by sa jednal o náhly stav, ktorý by mu zabraňoval účasti na pojednávaní, ale je tiež potrebné uviesť, že na pojednávaní dňa 17.05.2017 sa zúčastnil, a to so svojim právnym zástupcom. Podľa žalovaného 3/ výsluch strany musí táto navrhnúť, a to výlučne na preukázanie skutočností významných pre konanie,

ktoré nie je možné preukázať inak. Žalobca 1/ neuviedol, ktoré majú byť tieto skutočnosti, ku ktorým má byť osobne vyslúchnutý, z akého dôvodu by mali byť významné pre konanie a z akého dôvodu ich nie je možné preukázať inak - vzhľadom na uvedenú skutočnosť, v spojitosti s tým, že mal v konaní právneho zástupcu, jeho osobný výsluch vôbec nebol potrebný, zjavne sa ním nemohla preukázať žiadna skutočnosť významná pre konanie, a tak uvedené nemohlo mať žiaden vplyv na priebeh a výsledok konania (z čoho implicitne vyplýva i zjavná nedôvodnosť uvedenej odvolacej námietky). To, či sú kúpno-predajné zmluvy, úverová, či záložná zmluva neplatné, je výlučne názorom (navyše nesprávnym), ktorý však vo vzťahu k predmetu konania nemá žiadnu relevanciu. Podľa žalovaného 3/ je tiež potrebné uviesť, že obligačné účinky zmluvy, týkajúce sa zriadenia záložného práva k veci zapisovanej do katastra nehnuteľností, trvajú len do doby, než sú nahradené účinkami vecno-právnymi. Obligačné účinky záložnej zmluvy v dôsledku vkladu zanikli, pretože boli nahradené účinkami vecno-právnymi. Uvedené v celom rozsahu akcentuje i súdna prax. Odvolateľ uvádza rôzne názory týkajúce sa zmluvy o úvere s tým, že súd odmietol rokovať o vecnej stránke zmluvy o úvere, avšak predmetom konania vôbec zmluva o úvere nie je a žalobca 1/ ani nie je jej účastníkom. Čo sa týka žalobkyne 2/ táto vo svojom odvolaní, v podstatnej časti zhodnom s odvolaním, resp. „doplňkami“ k odvolaniu žalobcu 1/, uvádza, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí, pretože údajne nie je vecne správny. Uvádza, že podáva odvolanie podľa § 363, § 364, § 365 C. s. p. (čo nie je dostatočne určité vymedzenie odvolacích dôvodov, rovnako nie je zrejmé, v akom rozsahu sa predmetný rozsudok napáda). Odvolateľ rovnako uvádza množstvo skutočností, domnienok, názorov, či hypotéz, ktoré sa však konania (resp. prípadných odvolacích dôvodov, či odvolacích námietok) fakticky vôbec netýkajú. Právo zúčastniť sa na pojednávaní je oprávnenie žalobcu. Z celého konania je však zrejmé, že svoju účasť úmyselne obštruoval, rovnako i v uvedenom prípade je potrebné uviesť, že výsluch strany musí táto navrhnuť, a to výlučne na preukázanie skutočností významných pre konanie, ktoré nie je možné preukázať inak. Žalobkyňa 2/ neuviedla, ktoré majú byť tie skutočnosti, ku ktorým má byť osobne vyslúchnutá, z akého dôvodu by mali byť významné pre konanie a z akého dôvodu ich nie je možné preukázať inak - vzhľadom na uvedenú skutočnosť v spojitosti s tým, že jej osobný výsluch vôbec nebol potrebný, zjavne sa ním nemohla preukázať žiadna skutočnosť významná pre konanie a tak uvedené nemohlo mať žiaden vplyv na priebeh a výsledok konania (z čoho implicitne vyplýva i zjavná nedôvodnosť uvedenej odvolacej námietky). V konaní tiež bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa 2/ uviedla súdu (vo vzťahu k pojednávaniu dňa 01.03.2017), nepravdivé skutočnosti, v skutočnosti tu tak vážny dôvod neexistoval a je oprávnením súdu na ďalšie žiadosti, hoc by aj boli dôvodné (čo nie je tento prípad) neprihliadať. Žalovaný 3/ považoval za potrebné uviesť, že tvrdenia o tom, že kvôli účasti na pojednávaní by žalobkyňa 2/ údajne prišla o zamestnanie, sú v zjavnom rozpore s reálnym právnym stavom. Účasť na súdnom pojednávaní predstavuje ospravedlnenú prekážku výkonu práce na strane zamestnanca, a preto uvedené možno považovať výlučne za účelové tvrdenia žalobkyne 2/. Nikto nespochybňuje právo strany konania konať pred súdom v jazyku, ktorému rozumie, avšak výsluch strany nemal byť realizovaný a zo strany žalobkyne 2/ nebolo súdu doručené žiadne podanie v poľskom jazyku, ktoré by bolo potrebné preložiť, i uvedené (uvedená námietka) tak smeruje k účelovému predlžovaniu konania. Všetky ďalšie skutočnosti sa konania vôbec netýkajú, rovnako požiadavka oboch žalobcov, aby odvolací súd preniesol celé konanie na prvostupňový súd mimo Liptovského Mikuláša, nakoľko tento súd absolútne stratil vierohodnosť v konaní a jeho rozhodovanie nemožno považovať ani za spravodlivé ani v súlade so zákonmi a predpismi platnými v danej oblasti a v danom čase, rozhodol o vine a treste voči znalcovi a žalovanému 1/, rozhodol o povinnosti žalovaného 2/ zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 3.319,- eur z titulu morálnych škôd spôsobených žalobcovi 1/ v trakte činnosti žalovaného 2/, nariadil prvostupňovému súdu prerokovať vecnú stránku žaloby s tým, aby vyhlásil neplatnosť kúpno-predajných zmlúv medzi Y. D. a G. O., Ing. S. D., CSc. a G. O., záložnej zmluvy predmetných nehnuteľností do Katastra nehnuteľností v Liptovskom Mikuláši, mandátnych zmlúv a nakoniec úverovej zmluvy medzi Slovenskou sporiteľňou, je materiálne nevykonateľná, odvolací súd nemôže ani teoreticky uvedeným spôsobom rozhodnúť, z uvedeného dôvodu je tento návrh nedôvodný. Ďalej žalovaný 3/ uviedol, že žalobca musí tvrdiť a preukázať a súd je povinný preskúmať, vecnú legitímáciu účastníkov konania, a to vo vzťahu k (v žalobe) tvrdeným nárokom. Žalovaný (správne žalobcovia - pozn. odvolacieho súdu) žiadnym spôsobom nepreukázal ani pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného (vo vzťahu k ním tvrdenému „nároku“), práve naopak, uviedol skutočnosti, ktoré za daného obsahu podania (žaloby) vylučujú ako aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu tak i pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného. Vo vzťahu k predmetu I. nie je žalovaný ani teoreticky pasívne vecne legitimovaný. Žalobca nijako nepreukázal, že by on ako žalovaný 3/ nejako nakladal s nehnuteľnosťami, neuniesol tak dôkazné bremeno vo vzťahu k svojej aktívnej vecnej legitímácii, i jeho pasívnej vecnej legitímácii. Konanie záložného veriteľa v mene záložcu, pri výkone záložného práva, nie je nakladaním s nehnuteľnosťou, ale realizáciou zákonných

oprávnení, ktoré sú okrem iného dôsledkom uzatvorenej záložnej zmluvy. Uloženie povinnosti vykonať reštrukturalizáciu úveru č. 0333419993 podľa zmluvy č. 0333419993 o splátkovom úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou 2/ a ním nie je ani teoreticky spôsobilým predmetom civilného sporového konania, čo úplne vylučuje možnosť uniesť dôkazné bremeno vo vzťahu ako k aktívnej vecnej legitímácii žalobcov, tak aj pasívnej vecnej legitímácii žalovaných. Neunesenie dôkazného bremena vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii, rovnako pasívnej vecnej legitímácii, je dôvodom na bezodkladné zamietnutie žaloby. Žalovaný 3/ preto navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie) ako vecne správne potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

7. Žalobca 1/ prostredníctvom ustanoveného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 04.10.2017 k vyjadreniu žalovaného 3/ zo dňa 11.09.2017 uviedol, že trvá na svojom odvolaní zo dňa 27.06.2017 a aj týmto vyjadrením poukazuje na dôvody tohto svojho odvolania.

8. Podaním zo dňa 08.10.2017 bolo predložené súdu vyjadrenie žalobkyne 2/ k odvolaniu žalobcu 1/. V tomto podaní žalobkyňa 2/ súhlasila s celým rozsahom a obsahom odvolania žalobcu 1/ vo vyššie uvedenom konaní. Následne považovala za potrebné zdôrazniť niekoľko vážnych skutočností, ktoré jej ako cudziemu štátnemu príslušníkovi zo štátu Európskej únie boli odopierané, hoci sú to základné práva pre možnú ochranu a obranu jej osoby pred súdom v Slovenskej republike (1. súdom od samého začiatku predmetného konania nebola považovaná za cudzinku a bolo s ňou nakladané ako s druhoradým občanom SR, 2. materiály týkajúce sa konania jej boli doručované dokonca so štvorročným oneskorením, čím jej bola znemožnená akákoľvek obrana pred súdom, 3. žalovaní 1/ - 3/ pracovali v súčinnosti proti nej ako preberateľovi úveru a proti ručiteľovi úveru a tieto následne opísala v bodoch a/ - k/ obdobne ako vo svojom odvolaní proti rozsudku.

9. Podaním zo dňa 17.10.2017 sa žalobca 1/ vyjadril k vyjadreniu žalovaného 3/ zo dňa 11.09.2017. V tomto uviedol, že vyjadrenie, ktoré zaslal jeho ustanovený právny zástupca (zo dňa 04.10.2017) na okresný nie je jeho vyjadrenie a oň sa pod ním nepodpisuje. Absolútne nesúhlasil s celým rozsahom a obsahom vyjadrenia žalovaného 3/. Uviedol, že v časti I. bod 1 a 2 sa zástupca žalovaného 3/ vyjadruje tak, akoby už dopredu vedel, že výsledok odvolacieho konania bude v ich prospech, teda že sa potvrdí nespravodlivý rozsudok okresného súdu. Kládol preto otázku, či ide v našom súdnictve o spravodlivosť alebo iba o hru na spravodlivosť a či ide o formálne náležitosti alebo o skutočnú vecnú stránku problému a dosiahnutia skutočnej pravdy v konaní. Okrem kladných otázok ohľadom spísaných zmlúv o predaji poľnohospodárskej pôdy, založenia nehnuteľností, ručenia, poistenia úveru, podmienok na splácanie úveru, „dobrovoľného“ súhlasu s dražbou a súvisiacimi s ním podaným odvolaním uviedol, že vznáša námietku premlčania v celom konaní a žiada, aby celá úverová zmluva a s ňou spojené akty boli vyhlásené za neplatné, a aby krajský súd o tejto veci rozhodol tak ako prislúcha v súlade so zákonmi. Navrhol rozhodnúť tak ako uviedol vo svojom odvolaní zo dňa 30.06.2017 s tým, že v bode 7. uviedol: „Nariadil prvostupňovému súdu prerokovať vecnú stránku žaloby s tým, aby vyhlásil neplatnosť kúpno-predajných zmlúv medzi Y. D. a G. O., Ing. S. D. a G. O., záložných zmlúv predmetných nehnuteľností do katastra nehnuteľností v Liptovskom Mikuláši a nakoniec vyhlásil úverovú zmluvu medzi Slovenskou sporiteľňou a G. O. za neplatnú a celú pohľadávku zo strany Slovenskej sporiteľne za premlčanú, vrátane úrokov, pokút a penálov). Vypustil bod 8 s tým, bod 9/ odvolania je bodom 8/.

10. Podaním zo dňa 18.10.2017 došlo súdu vyjadrenie žalovaného 2/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu k vyjadreniu žalovaného 3/. Žalovaný 2/ uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny tak v časti výrokovvej ako aj v časti odôvodnenia. Podľa jeho názoru súd dospel na základe vykonaného dokazovania k náležitému zisteniu skutkového stavu a následne správne vec posúdil aj z právneho hľadiska. Žaloba ako aj podané odvolania sú postavené v zásade na účelových, špekulatívnych a subjektívnych tvrdeniach žalobcov, bez akejkoľvek dôkaznej opory a právnej relevancie, čo má za dôsledok, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno. Žalobcami naformulované petity žaloby evidentne kolidujú s platnou právnou úpravou. Rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa taktiež všetky atribúty kladené na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, pretože je z neho zrejmé, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. V plnej miere sa stotožňuje s vyjadrením žalovaného 3/, ktorý vyčerpávajúcim spôsobom vyargumentoval nedôvodnosť podaných odvolaní žalobcov. Žalovaný 1/ žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil a priznal mu právny nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

11. Podaním zo dňa 05.11.2017 došlo od žalobkyne 2/ vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu 1/ zo dňa 25.08.2017 a to v elektronickej podobe bez autorizácie (e-mailom) zo dňa 03.11.2017 (č.l. 867-869 spisu). Nakoľko v lehote 10 dní nebolo súdu doručené podanie v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu nebolo naň prihladené v zmysle ust. § 125 ods. 2 vety prvej C. s. p. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 125 ods. 2 vety druhej C. s. p. súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Nebolo preto povinnosťou okresného súdu pristúpiť k náprave doručeného podania.

12. Podaním zo dňa 8.11.2017 zaslal žalobca 1/ svoje stanovisko k vyjadreniu jeho ustanoveného zástupcu zo dňa 25.08.2017. V tomto uviedol, že žiada, aby predmetné vyjadrenie bolo anulované (vyjadrenie vyslala Advokátska kancelária JUDr. Fiačana, Phd., ktorá je síce jeho právnym zástupcom stanoveným z úradu, ale bez výlučného práva na konanie bez jeho súhlasu a vedomia a tiež nebol právnym zástupcom upovedomený, že došla 07.08.2017 výzva na jeho vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne 2/ zo dňa 29.07.2017, pritom bol v tom čase prítomný v mieste trvalého bydliska). Vzhľadom na uvedenú situáciu nepovažoval za akceptované, aby AK Fiačan and Partners, s.r.o, ktorá mu bola pridelená z úradu na jeho zastupovanie pred súdom v uvedenom konaní, bola aj naďalej jeho právnym zástupcom. Zrieka sa jej a žiada o pridelenie iného právneho zástupcu.

Okresný súd listom zo dňa 15.11.2017 (č.l 878 spisu) adresovaným žalobcovi 1/ (doručený mu bol dňa 09.12.2017) mu oznámil, že sa súčasného právneho stavu v zmysle Civilného sporového poriadku nie je možné mu na zastupovanie v tomto sporovom konaní ustanoviť nového bezplatného právneho zástupcu z dôvodu, že súčasný procesný kódex neobsahuje ustanovenie o tejto možnosti, tak ako to v minulosti pripúšťal Občiansky súdny poriadok. Z toho dôvodu ak si neželá byť v konaní zastupovaný pôvodne súdom ustanoveným zástupcom (t.j. FIAČAN & PARTNERS, s.r.o.) potom je možné vykonať zastúpenie iba na základe ním udeleného plnomocenstva pre iného zástupcu, nie však požadovať od súdu ustanovenie nového bezplatného zástupcu. Nebolo preto povinnosťou okresného súdu pristúpiť k náprave doručeného podania.

13. Podaním zo dňa 25.11.2017 došlo od žalobkyne 2/ vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného 3/ zo dňa 11.09.2017. Podanie došlo v elektronickej podobe bez autorizácie (e-mailom) zo dňa 28.11.2017 (č.l. 879-882 spisu). Nakoľko v lehote 10 dní nebolo súdu doručené podanie v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu nebolo naň prihladené v zmysle ust. § 125 ods. 2 vety prvej C. s. p. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 125 ods. 2 vety druhej C. s. p. súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

14. Žalobca 1/ prostredníctvom ustanoveného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 11.12.2017 k vyjadreniu žalovaného 2/ uviedol, že trvá na svojom odvolaní zo dňa 27.06.2017 a aj týmto vyjadrením poukazuje na dôvody tohto svojho odvolania.

15. Žalovaný 1/ vo vyjadrení zo dňa 18.11.2017 (doručeného okresnému súdu dňa 21.12.2017) k vyjadreniam žalobcu 1/ zo dňa 17.10.2017 a žalobkyne 2/ zo dňa 08.10.2017 uviedol, že celý proces sa prevažne (99 %) týka samotného priebehu dražby a úverovej zmluvy k čomu sa nevyjadruje pretože nie je kompetentný ani to neovplyvňoval pretože nemal žiadnu možnosť. K zaplateniu za znalecký posudok (147,- eur), ktorý si objednali žalobcovia namieta a nesúhlasí a to z dôvodu, ktoré prakticky opakuje stále vo svojich stanoviskách. V skratke: - znalecký posudok Ing. Babku je neobjektívny a objednali si ho účelove obidvaja žalobcovia, znalec Ing. Babka bol ovplyvňovaný žalobcami, ktorí ho navyše neinformovali (zámerné) v akom štádiu za celý spor nachádza, - v predchádzajúcich stanoviskách presne vypočítal rozdiel ocenenia nehnuteľnosti medzi ním, Ing. Babkom a Ústavu súdneho inžinierstva Žilina za predpokladu, že sa uvažuje posudok Ústavu súdneho inžinierstva za objektívny. Tento výpočet je taký, že jeho posudok sa líši od Ústavu súdneho inžinierstva o 7,8 %, čo je nepísanom limite rozdielu medzi znalcami (limit 10 %), ale posudok Ing. Babku sa líši o 27,84 % čo je ďaleko od povoleného limitu, toto potvrdzuje, že posudok Ing. Babku, ktorí si objednali žalobcovia je neobjektívny. Ďalej uviedol, že sa prikláňa k názoru splnomocneného zástupcu žalovaného 3/ v tom zmysle, že za tých 7 rokov sporu sú všetky posudky doposiaľ vypracované na uvedenú nehnuteľnosť neplatné a dnes sú nehnuteľnosti z hľadiska ceny úplne inde ako pred 7 rokmi.

16. Podaním zo dňa 01.01.2018 žalovaný 3/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu reagoval na vyjadrenie žalobcov 1/ a 2/, resp. žalovaného 2/ v odvolacom konaní. Vo vzťahu k vyjadreniam

žalobcu 1/ (rovnako aj žalobkyne 2/) považoval za potrebné uviesť, že jeho tvrdenia sú v celom rozsahu obsahovo nedôvodné, v absolútnej väčšine sa jeho tvrdenia konania vôbec netýkajú, fakticky vôbec sa netýkajú jeho tvrdení, takže tieto jeho tvrdenia možno považovať za zistené, resp. za správne. Je bez akéhokoľvek právneho významu na tieto „tvrdenia“ (úvahy, rečnícke otázky atď...) reagovať, vôbec sa konania netýkajú (jedná sa napr. o otázky postupu notára, orgánu katastra, nesprávne tvrdenia týkajúceho sa vzťahov medzi veriteľom a dlžníkom, okrem iného týkajúce sa úverovej zmluvy, ktorá vôbec nebola predmetom konania a ktorej žalobca 1/ ani nie je účastníkom atď.). Bez vecnej podstaty sú tiež tvrdenia o tom, že súd údajne zaobchádzal so žalobkyňou 2/ horšie ako s druhoradým občanom Slovenskej republiky, jedná sa o tvrdenia vedome nepravdivé a vo vzťahu k súdu v celom rozsahu nepatričné, práve naopak, konanie (pojednávanie) bolo opakovane odročované na žiadosť žalobkyne 2/, pričom v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa 2/ uviedla súdu (minimálne vo vzťahu k pojednávaniu dňa 01.03.2017), nepravdivé skutočnosti, v skutočnosti tu vážny dôvod na odročenie neexistoval a jednalo sa o obštrukčný úkon majúci zabrániť tomu, aby súd vo veci rozhodol. Rovnako jej boli doručené všetky úkony v konaní, mala tak možnosť sa ku všetkému vyjadriť, žalobkyňa 2/ vôbec neuvádza v čom konkrétne malo dôjsť k porušeniu jej práv na spravodlivý proces, to, že nevyužila možnosť sa vyjadriť, resp. uviedla nepravdivé skutočnosti súdu, nie sú skutočnosti, ktoré by mohli odôvodňovať záver o tom, že do jej práv mohol zasiahnuť svojím postupom súd, ak aj k nejakému zásahu došlo, tak výlučne jeho (jej) konaním (resp. nekonaním). On už uviedol, že nikto nespochybňuje právo strany konania konať pred súdom v jazyku, ktorému rozumie, avšak výsluch strany nemal byť realizovaný a zo strany žalobkyne 2/ nebolo súdu doručené žiadne podanie v poľskom jazyku, ktoré by bolo potrebné preložiť, i uvedené (uvedená námietka) tak nemôže byť dôvodná. Poukázal aj na to, že žalobkyňa 2/ dlhodobo žije a pracuje na Slovensku, všetky úkony s ním ako veriteľom boli uzatvárané/vykonávané v slovenskom jazyku (a nijako nebolo uvádzané, že by uvedenému nerozumela), poľské preklady v konaní boli účelovo namietané, namietala, že jej nebola doručená dražobná vyhláška v poľskom jazyku, atď., z uvedeného podľa jeho názoru vyplýva účelovosť námietky žalobkyne 2/ a teda aj ich nedôvodnosť. Rovnako nie je zrejmé, čo namieta žalobca 1/ vo vzťahu k pojednávaniu dňa 17.05.2017 a jeho účasti - na uvedené pojednávanie sa sám dostavil a to so svojím právnym zástupcom. Poučenie súdu o tom, že nebol nariadený výsluch strany (žalobca uvedené kvalifikovane nenavrhol, neuviedol, ktoré majú byť tie skutočnosti, ku ktorým má byť osobne vyslúchnutý, z akého dôvodu by mali byť významné pre konanie a z akého dôvodu ich nie je možné preukázať inak) a že účasť na pojednávaní, resp. vyjadrenie strany, nie je dôkazným prostriedkom (výsluchom strany), je postupom, ktorým súd notifikoval žalobcu o obsahu relevantných právnych noriem (tvrdenia žalobcu sú tak v celom rozsahu nedôvodné). Ďalej žalovaný 3/ uviedol, že námietka premlčania sa nielenže konania vôbec netýka (predmetom konania nie je ani úverová zmluva, ani vymáhanie pohľadávky), ale on výlučne teoreticky poukazuje na ust. § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná, pričom vo výkone záložného práva sa nepokračuje výlučne z dôvodu existencie predbežného (neodkladného) opatrenia v tomto konaní, pričom sa jednalo o návrh zo strany žalobcu. Návrhy žalovaného (správne žalobcu 1/ - poznámka odvolacieho súdu) sú tak v celom rozsahu nedôvodné, resp. i teoreticky vylúčené. Žalovaný 3/ s obsahom vyjadrenia žalovaného 2/ súhlasil.

17. Žalobca 1/ prostredníctvom ustanoveného zástupcu podaním zo dňa 18.01.2018 k vyjadreniu žalovaného 1/ zo dňa 18.11.2017 uviedol, že trvá na svojom odvolaní zo dňa 27.06.2017 a aj týmto vyjadrením poukazuje na dôvody tohto svojho odvolania.

18. Žalobkyňa 2/ vo vyjadrení zo dňa 02.02.2018 k vyjadreniu žalovaného 2/ k vyjadreniu žalovaného 3/ zo dňa 18.10.2017 nesúhlasila s celým rozsahom a obsahom jeho vyjadrenia. Podľa nej žalovaný 2/ rovnako ako žalovaný 3/ úplne od samého začiatku ignorujú podstatu celého konania a uchylujú sa k formálnym záležitostiam, z čoho možno konštatovať, že im nešlo a ani nejde o riešenie a vyriešenie celého prípadu, ale o jeho dehonestáciu a „znesenie zo sveta“. Títo sú si vedomí hromady nedostatkov, ktoré sú v celom konaní nielen po formálnej stránke, ale hlavne po stránke vecnej a pritom sú si vedomí svojich chýb, nedostatkov a zavinení z ich strany pri uzatváraní zmlúv a v postupoch vo vedení a spravovaní celého úveru od začiatku až do súčasného stavu rovnako ako pri vymáhaní, „oceňovaní“ a v celom súdnom konaní vyššie uvedenej spisovej značky. Celé vyjadrenie žalovaného 2/ rovnako žalovaného 3/ je založené na klamstve obsiahnuté v rozsudku, ktoré následne opisovala v podstate zhodne ako v odvolaní. Preto tvrdenia žalovaného 2/, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny tak v časti výrokovvej ako aj v časti odôvodnenia, že „súd prvej inštancie dospel na základe

vykonaného dokazovania k náležitému skutkovému stavu a následne správne vec posúdil aj z právneho hľadiska“, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa všetky atribúty kladné na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia...“ a že „žalovaný 3/ vyčerpávajúcim spôsobom vyargumentoval nedôvodnosť podaných odvolaní žalobcov“, je klamstvom a zavádzaním a ukážkou arogantnosti spravodlivosti. Nakoniec žalobkyňa 2/ zdôraznila, že uvedená pohľadávka je v zmysle platných zákonov už premlčaná. Z uvedeného dôvodu opätovne vzniesla námietku premlčania v celom konaní a žiadala, aby celá úverová zmluva a s ňou spojené akty boli vyhlásené za neplatné a aby krajský súd o tejto veci rozhodol tak, ako prislúcha v súlade so zákonmi. Vzhľadom na uvedené zásadné nedostatky celého konania žiadala, aby odvolací súd vyniesol rozsudok tak ako navrhla v odvolaní a to v bodoch 1. - 6. a 9. V bode 7. žiadala nariadiť prvostupňovému súdu prerokovať vecnú stránku žaloby s tým, aby vyhlásil neplatnosť kúpno-predajných zmlúv medzi Y.P. D. a G. O., Ing. S. D. CSc. a G. O., záložných zmlúv predmetných nehnuteľností do katastra nehnuteľností v Liptovskom Mikuláši a nakoniec vyhlásil úverovú zmluvu medzi Slovenskou sporiteľňou a G. O. za neplatnú a celú pohľadávku zo strany Slovenskej sporiteľne za premlčanú, vrátane úrokov, pokút a penálov a v bode 8. vyhlásil celú záležitosť úveru, spolu s príslušenstvom za premlčanú.

19. Žalobkyňa 2/ vo vyjadrení zo dňa 02.02.2018 k vyjadreniu žalobcu 1/ k vyjadreniu žalovaného 3/ zo dňa 17.10.2017 súhlasila s celým rozsahom a obsahom jeho vyjadrenia. V rámci špecifického stanoviska k celému radu problémov, ktoré sa nakopili okolo celej záležitosti hypotekárneho úveru od samého počiatku až doposiaľ ohľadom týchto poukázala na to, že nikto nebral do úvahy, že je cudzinka, občianka Poľskej republiky, ktorý je štátom EÚ a že v tejto súvislosti sú jej práva určované ešte navyše inými zákonmi a predpismi ako u občanov SR, rozsudky okresného súdu či už v r. 2015 alebo v r. 2017 boli koncipované a zdôvodnené tak, že tieto nemajú nič spoločné so spravodlivosťou. V ostatnom uviedla skutočnosti v podstate zhodné s predchádzajúcim vyjadrením zo dňa 02.02.2018.

20. Žalobkyňa 2/ vo vyjadrení zo dňa 02.03.2018 k vyjadreniu žalovaného 1/ zo dňa 18.11.2017 k vyjadreniam žalobcu 1/ zo dňa 17.10.2017 a žalobkyne 2/ zo dňa 08.10.2017 uviedla, že s ním nesúhlasí. Uviedla, že celá kauza sa začala práve jeho „objektívnym“ znaleckým posudkom. Tvrdenia žalovaného 1/ ohľadne znaleckého posudku Ing. Babku, že bol neobjektívny a účelový je klamstvo. Ing. Babka poznal predmetnú nehnuteľnosť už x rokov dozadu a vypracoval na ňu niekoľko znaleckých posudkov pri predchádzajúcich zápisoch do katastra. Na druhej strane znalecký posudok žalovaného 1/ bol iba odpísaný od posudku Ing. Babku. Ako už bolo uvedené v predchádzajúcich stanoviskách tento nemal absolútne žiadny záujem niečo obzrieť, pomeriť, zhodnotiť po dvoch rekonštrukciách s konštatovaním, že on to nepotrebuje. Preto aj požiadavka na odškodnenie vo výške 147,- eur za vypracovanie kontra znaleckého posudku je oprávnená. Navyše, ako žalobkyňa 2/ považuje posudok žalovaného 1/ za neobjektívny a účelovo objednaný. Pokiaľ sa týka tvrdenia, že všetky posudky vypracované v r. 2010 sú v súčasnosti neplatné, to je samozrejmosť a rovnako je samozrejmé, že na nehnuteľnostiach za ten čas sa uskutočnili viaceré rekonštrukcie a inovácie, preto aj cena bude určite iná ako pred 8 rokmi. V ostatnom uviedla skutočnosti zhodné s predchádzajúcimi vyjadreniami zo dňa 02.02.2018.

21. Žalobca 1/ prostredníctvom ustanoveného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 26.03.2018 k dvom vyjadreniam žalobne 2/ zo dňa 02.02.2018 a zo dňa 02.03.2018 uviedol, že trvá na svojom odvolaní zo dňa 27.06.2017 a aj týmto vyjadrením poukazuje na dôvody tohto svojho odvolania. S vyjadreniami žalobkyne 2/ súhlasí a aj týmto podaním poukazuje na dôvody žalobkyne 2/ uvádzané v jej podaniach. 22. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenými stranami sporu (§ 362, § 359 ods. 1 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno podať týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p., z nasledovných dôvodov:

23. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.) zaoberal sa pri posudzovaní veci iba tvrdeniami žalobcov 1/ a 2/ uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré týkajú procesných podmienok (§ 161 C. s. p.).

24. Žalobkyňa 2/ v prvom rade v odvolaní nesúhlasila s tým, že súd dňa 17.05.2017 rozhodol bez jej prítomnosti, hoci sa riadne a včas ospravedlnila (15.05.2017) a žiadala, aby súd nepojednával bez

jej neprítomnosti. Jej neprítomnosť bola zdôvodnená pracovnými povinnosťami, kedy by jej neúčast spôsobila stratu zamestnania. Napadla tak odvolaním rozsudok okresného súdu z dôvodu § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p. podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Z obsahu spisu mal odvolací súd zistené, že pojednávanie na deň 01.03.2017 bolo odročené na deň 05.04.2017 a následne toto pojednávanie bolo odročené na deň 17.05.2017. Žalobkyňa 2/ prevzala predvolanie dňa 06.05.2017 prostredníctvom splnomocnenca (žalobcu 1/). E-mailom (elektronicky bez zaručeného podpisu) dňa 16.05.2017 o 12.08 hod. žalobkyňa 2/ poslala súdu v prílohe oznámenie jej zamestnávateľa - riaditeľa o konaní školenia pracovníkov firmy v Bratislave dňa 17.05.2017, ktorého sa musí podľa nej zúčastniť. Uviedla tak, že z uvedeného dôvodu sa ospravedľuje z neúčasti na pojednávaní dňa 17.05.2017 vo veci sp. zn. 8C 271/2010. Zároveň chce požiadať, aby sa vo veci bez jej prítomnosti nepojednávalo.

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že na pojednávaní dňa 17.05.2017 žalobca 1/ ospravedlnil zdravotnými dôvodmi, ale pojednávania sa zúčastnil. Žalobkyňa 2/ svoju neúčast ospravedlnila nutnosťou zúčastniť sa školenia v Bratislave v deň pojednávania a zároveň nesúhlasila, aby sa pojednávanie uskutočnilo v jej neprítomnosti. Súd podľa § 180 C. s. p. konal a rozhodol v neprítomnosti žalobkyne 2/. Keďže žalobkyňa 2/ zobštruovala termín pojednávania dňa 01.03.2017, v žiadosti o odročenie pojednávania uviedla skutočnosti, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, na ďalšiu žiadosť o odročenie pojednávania súd u žalobkyne 2/ neprihliadol hoci by boli na jej strane objektívne dôvody. Súd preto rozhodol, že pojednávanie vykoná v jej neprítomnosti prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 183 ods. 1, 3 C. s. p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti predpokladať. Podľa § 184 ods. 2, 3 C. s. p. ak došlo k odročeniu pojednávania z dôvodov uvedených stranou a tieto dôvody neboli súdu následne preukázané alebo ich nemožno považovať za dôležité, súd môže rozhodnúť, že na ďalšie návrhy odročenia pojednávania nebude prihliadať. Ak súd rozhodne podľa ods. 2, uloží strane, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavila, alebo si na toto pojednávanie ustanovila zástupcu.

Okresný súd pri svojom rozhodnutí, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobkyne 2/ prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy vychádzal z ust. § 184 ods. 2 C. s. p. Jeho postup bol správny aj s poukazom na to, že neboli ani naplnené zákonné dôvody na odročenie pojednávania.

Ust. § 183 ods. 3 C. s. p. ukladá strane, resp. jej zástupcovi žiadať o odročenie termínu pojednávania bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvie alebo sa o ňom mohla dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohla predpokladať. Termín bezodkladne je potrebné vykladať v intenciách „hneď“. Posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie termínu pojednávania posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie pojednávania (uznesenie NS SR sp. zn. 1 Obdo 19/2014).

Podľa odvolacieho súdu z oznámenia zamestnávateľa nevyplýva, že by toto bolo adresované žalobkyni 2/ a ktorým dňom. Ak pripustíme, že napriek tomu bolo určené pre žalobkyňu 2/, z oznámenia vyplýva, že sa presúva dátum školenia, „ktoré malo byť - teraz v apríli /dubnu/ a bude nakoniec v máji /květen/“. Žalobkyni bolo dňa 06.05.2017 doručené predvolanie na pojednávanie na deň 17.05.2017 kedy už mala vedomosť o zmene termínu školenia od 17.-19.05.2017. Okrem toho z prílohy nevyplývalo, že by bola účasť žalobkyne 2/ na predmetnom školení nevyhnutná. Naviac, súhlasne s vyjadrením žalovaného 3/ možno uviesť, že účasť na súdnom pojednávaní predstavuje ospravedlnenú prekážku výkonu práce na strane zamestnanca. Vzhľadom na uvedené odvolací súd na námietku žalobkyne 2/ v odvolaní neprihliadol.

25. Žalobkyňa 2/ v odvolaní poukazovala aj na to, že ako cudzej štátnej príslušníčke jej nebolo umožnené riadne zastúpenie a nebola poučená o možnosti zvoliť si zástupcu. Podľa odvolacieho súdu z obsahu spisu vyplýva, že poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu vrátane možnosti zastúpenia (č.l. 482 spisu) a po jeho preložení do materinského jazyka žalobkyne 2/ (č.l. 492 spisu) bolo tejto doručené prostredníctvom jej splnomocnenca (žalobcu 1/) dňa 13.02.2017. Vyplýva to z doručienky na č.l. 529 p.v. spisu. Okrem toho okresný súd v uznesení č. k. 8C/271/2010-165 zo dňa 05.11.2013, ktorým žalobkyni 2/ nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a ktoré jej bolo

doručené prostredníctvom jej splnomocnenca (žalobcu 1/) dňa 04.12.2013, bola táto zároveň poučená podľa § 30 O. s. p. Súd v tejto súvislosti tiež uviedol, že nakoľko od 01.01.2012 došlo k zmene právnej úpravy uvedeného ustanovenia, súd účastníkovi konania nemôže ustanoviť zástupcu z radov advokátov, ale musí ho so žiadosťou o ustanovenie zástupcu z radov advokátov odkázať na Centrum právnej pomoci, ktoré rozhoduje o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (podaním žiadosti o poskytnutie právnej pomoci na predpísanom tlačíve v kancelárii Centra právnej pomoci v Liptovskom Mikuláši). Napokon samotná žalobkyňa 2/ v odvolaní uviedla, že právna pomoc v Centre právnej pomoci jej bola odmietnutá. Z čoho teda vyplýva, že aj postupovala podľa uznesenia okresného súdu. Čo sa týka práva žalobkyne 2/ vystupovať v konaní v materinskom jazyku (č.l 47 ods. 4 Ústavy SR, § 155 ods. 1 C. s. p.) toto ako vyplýva z obsahu spisu jej bolo plne umožnené aj tým, že všetky listiny boli súdom ustanoveným prekladateľom preložené. Okrem toho z úkonov súdu v spise vyplýva, že v prípade osobného ustanovenia sa žalobkyne 2/ na pojednávanie bola zabezpečená účasť tlmočníka. Odvolací súd preto nevhliadol porušenie práv žalobkyne 2/, ktoré by malo za následok porušenie jej práva na spravodlivý proces.

26. Žalobca 1/ v odvolaní ohľadom postupu okresného súdu na pojednávaní dňa 17.05.2017, ktorého sa síce osobne zúčastnil avšak napriek zlému zdravotnému stavu, namietal, že výsluch zo strany súdu bol absolútne nepripravený. Podľa odvolacieho súdu z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 01.03.2017 vyplýva, že ustanovený právny zástupca žalobcu 1/ trval na tom, aby súd žalobcu 1/ vypočul ako stranu v konaní avšak bez špecifikovania tvrdených skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak. Uvedená povinnosť je obsiahnutá v ust. § 195 ods. 1 C. s. p. Z toho dôvodu zrejme ani k výsluchu žalobcu 1/ na pojednávaní dňa 17.05.2017 nedošlo ale len k jeho vyjadreniu vo veci (č.l. 617 spisu).

27. Žalobca 1/ v odvolaní mal tiež za to, že súd nerozhodol o celom predmete konania, pričom ide o také vady konania a rozsudku, pre ktoré je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť. Odvolací súd poukazuje na to, že rovnaké dôvody uviedol žalobca 1/ už v odvolaní proti rozsudku okresného súdu v prvom podaní (č. k. 10C/38/2011-271 zo dňa 16.12.2016). Krajský súd v Žiline v uznesení č. k. 8Co/354/2017-344 zo dňa 28.12.2017, ktorým rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v ňom uviedol, že z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že podaním zo dňa 30.11.2010 došlým súdu dňa 03.12.2010 podal žalobca 1/ žalobu a predbežné opatrenie v súvislosti s dôvodným podozrením o podvod, podvod v organizovanej skupine a korupciu pri ohodnotení a pripravovanej dražbe rodinného domu voči žalovaným 1/ a 2/. Okresný súd uznesením č. k. 8C/271/2010-14 zo dňa 07.12.2010 bol žalobca 1/ vyzvaný na opravu a doplnenie písomného podania z 30.11.2010 doručeného súdu 03.12.2010 v tom smere, aby svoju žalobu a návrh na nariadenie predbežného opatrenia doplnil o: 1/ označenie skutkových okolností tak, aby bolo zrejmé zo žaloby, čoho sa domáha, 2/ petit žaloby - návrh výroku rozsudku, ktorý má súd vydať, 3/ skutkové tvrdenia preukazujúce dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, 4/ označenie, čoho sa mieni žalobca domáhať žalobou vo veci samej. Podaním zo dňa 27.12.2010 došlým súdu dňa 29.12.2010 sa žalobca 1/ domáhal: 1. Zrušiť dražbu rodinného označených nehnuteľností, ktorá sa má uskutočniť dňa 10.01.2011, 2. reštrukturalizovať hypotekárny úver č. 0333419993 zo dňa 18.07.2006 vedený na G. O., trvale bytom M. XXX/X, XXX XX S. J. tak, aby bolo možné ho regulárne splácať, 3. Žalovaní sú povinní uhradiť súdne trovy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. 4. Žalovaní sú povinní uhradiť morálne škody žalobcu vo výške 3.319,- eur. Okresný súd uznesením č. k. 8C/271/2010-64 zo dňa 01.04.2011 vyzval opätovne žalobcu 1/ na opravu a doplnenie písomného podania z 30.11.2010 v spojení s podaním zo dňa 27.12.2010 nakoľko je potrebné, aby žalobca 1/ žalobu doplnil o: 1. Označenie skutkových okolností tak, aby bolo zrejmé zo žaloby, čoho sa domáha, 2. petit žaloby - návrh výroku rozsudku, ktorý má súd vydať, 3. označenie všetkých dôkazov, ktorými majú byť preukázané skutkové tvrdenia a dôvodnosť žaloby. Podaním zo dňa 19.04.2011 došlým súdu dňa 20.04.2011 označeným ako „doplnenie návrhu“ žalobca 1/ rozšíril svoj návrh na ďalšieho nového účastníka konania - žalovaného 3/, navrhol pripustiť, aby do konania na jeho strane vstúpil ako ďalší účastník - žalobkyňa 2/, čo do skutkového stavu poukázal najmä na obsah svojho skoršieho podania z 30.11.2010 v spojení s podaním z 27.12.2010 a vo veci uviedol ďalšie skutočnosti. Okrem toho vo vzťahu k žalovanému 1/ si žalobca 1/ návrhom uplatnil zaplatenie nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku a to v sume 147,- eur. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žalobca 1/ navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní vyniesol tento rozsudok: „Odporcom 2/ a 3/ sa zakazuje nakladať s označenými nehnuteľnosťami, odporca 3/ je povinný vykonať reštrukturalizáciu úveru č. 0333419993 podľa zmluvy č. 033341993 o splátkovom úvere uzatvorenej medzi odporcom 3/ a navrhovateľkou 2/ dňa 18.07.2016.

Odporca 1/ sa zaväzuje zaplatiť žalobcovi sumu 147,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku“. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že rozhodoval o nároku na prisúdenie čiastky 147,- eur voči žalovanému 1/, o uloženie zákazu nakladať s nehnuteľnosťami žalovanému 2/ a žalovanému 3/ a na uloženie povinnosti žalovanému 3/ vykonať reštrukturalizáciu úveru poskytnutého na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0333419993 uzatvorenej so žalobkyňou 2/ dňa 18.07.2006.

Oboznámením sa s obsahom spisu podľa odvolacieho súdu žalobca 1/ po predchádzajúcich výzvach súdu v zmysle ust. § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“ s poukazom na ust. § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O. s. p. odstránil vady podania až podaním zo dňa 19.04.2011 došlým súdu dňa 20.04.2011. Týmto jednoznačne a určito vymedzil predmet konania, ktorým sa domáhal voči žalovanému 1/ zaplata sumy 147 eur, uloženia zákazu nakladania s nehnuteľnosťami žalovaným 2/ a 3/ a uloženia povinnosti reštrukturalizácie úveru zo strany žalovaného 3/. Aj na pojednávaní dňa 17.10.2012 nebolo zo strany vtedajšieho ustanoveného zástupcu žalobcu 1/ namietané prezentovanie predbežného právneho posúdenie veci súdom podľa ust. § 100 ods. 1 O. s. p. k vyššie uvedeným nárokom. Napokon už aj preto, že nárok v bode 2/ v podaní zo dňa 27.12.2010 (uloženie povinnosti reštrukturalizácie úveru č. 0333419993 zo dňa 18.07.2016) a v bode 6/ zo dňa 19.04.2011 (uloženie povinnosti žalovanému 3/ vykonať reštrukturalizáciu úveru č. 0333419993) sú totožné, nemohlo ísť o domáhanie sa ďalších nárokov. Nebolo preto dôvodným poukazovanie žalobcu 1/ v odvolaní na to, že súd nerozhodol teda o celom predmete konania, keďže nerozhodol o nárokoch uvedených pod bodmi 1/ a 3/. Okresný súd tak napadnutým rozsudkom rozhodol o uplatňovanom predmete konania a jeho rozhodnutie preto netrpí v tomto smere vadou konania.

28. Posúdiac odvolanie žalobcov 1/ a 2/ mal odvolací súd za to, že títo v odvolacom konaní žiadajú rozhodnúť aj o povinnosti žalovaného 2/ zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 3.319 eur z titulu morálnych škôd spôsobených žalobcovi 1/ v trakte činnosti žalovaného 2/. Ostatné návrhy (1. zrušiť rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 17.05.2017 v celom rozsahu /po vecnej stránke ako aj v oblasti úhrady trov konania/, 2. opätovne vrátiť celú vec na prejednanie na prvostupňový súd, 3. preniesť celé konanie na prvostupňový súd mimo Liptovského Mikuláša, nakoľko tento stratil vierohodnosť v konaní, 4. rozhodnúť o vine a treste voči znalcovi a žalovanému v 1/ rade, 5. rozhodnúť o povinnosti žalovaného 1/ uhradiť 147 eur žalobcovi 1/ z titulu nákladov za vypracovanie kontra znaleckého posudku, 7. nariadiť prvostupňovému súdu prerokovať vecnú stránku žaloby s tým, aby vyhlásil neplatnosť kúpno-predajných zmlúv medzi Y. D. a G. O., Ing. S. D. CSc. a G. O., záložnej zmluvy predmetných nehnuteľností do katastra nehnuteľností v Liptovskom Mikuláši, a nakoniec úverovej zmluvy medzi Slovenskou sporiteľňou a G. O. a nariadiť pripraviť nové zmluvné vzťahy, pokiaľ také sú prípustné, 8. nariadiť Slovenskej sporiteľni zrušiť doteraz neoprávnené úroky, 9. nariadiť preskúmanie, kde sa nachádzal originál úverovej zmluvy počas 4 rokov, prečo nebol zapísaný a založený do spisu celého konania, prečo žalobca v 1/ aj 2/ rade nebol informovaný o mieste úverovej zmluvy, kto s ňou manipuloval a pod.) a to okrem bodu 5., ktorý je predmetom sporu, podľa odvolacieho súviseli odvolacím návrhom žalobcov 1/ a 2/ a to zrušením rozsudku okresného súdu a vrátenia mu veci na ďalšie konanie a v tejto súvislosti povinnosťami majúcimi byť súdu uložené odvolacím súdom.

Podľa § 139 C. s. p. žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

Podľa § 140 ods. 1, 2 C. s. p. zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností uvedených v žalobe.

Podľa § 371 C. s. p. žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Zmena žaloby (§ 139 a nasl. C. s. p.) nie je v odvolacom konaní prípustná, nakoľko ak by o zmenenej žalobe prvýkrát rozhodoval odvolací súd, išlo by o popretie dvojinstančnosti civilného sporového konania. Keďže v súlade s ust. § 371 C. s. p. v odvolacom konaní už nie je možné žalobu meniť, odvolací súd návrh žalobcov 1/ a 2/ na zmenu žaloby zo dňa 30.06.2017 a zo dňa 29.07.2017 spočívajúcej v rozšírení nároku o uloženie povinnosti žalovanému 2/ zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 3.319 eur z titulu morálnych škôd žalobcovi 1/ v trakte činnosti žalovaného, nepripustil.

29. Čo sa týka preskúmania napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal ohľadom všetkých uplatnených nárokov dokazovanie v potrebnom rozsahu, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v § 191 ods. 1, 2 C. s. p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil ohľadom jednotlivých uplatnených nárokov aj správny právny záver. Súdom prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 C. s. p. Pretože súd prvej inštancie rozhodol vo veci vecne správne nebol dôvod rozsudok zmeniť ani zrušiť. Keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, odvolací súd prejednal odvolanie bez

nariadenia pojednávania postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 C. s. p. a svoj rozsudok vo veci verejne vyhlásil dňa 16.12.2019.

30. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s § 387 ods. 2 C. s. p.) poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty sporu, ktorými reaguje na argumenty žalobcov 1/ a 2/ uvedených v odvolaní.

31. Ohľadom nároku žalobcu 1/ voči žalovanému 1/ na zaplatenie sumy 147,- eur z titulu náhrady škody je potrebné uviesť, že v ust. § 420 Občianskeho zákonníka je zakotvená všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb, ktorá prichádza do úvahy vždy vtedy, ak nejde o niektorý z prípadov osobitnej zodpovednosti za škodu. Predpokladmi zodpovednosti za škodu sú: 1. porušenie právnej povinnosti alebo tzv. škodná udalosť, 2. vznik škody skutočnej alebo ušlý zisk, 3. príčinná súvislosť medzi škodnou udalosťou a vznikom škody a 4. zavinenie. Ak boli predpoklady zodpovednosti pod bodmi 1/, 2/ a 3/ poškodeným preukázané, zavinenie sa predpokladá. Nepreukázanie čo len jednej z uvedených podmienok má za následok zamietnutie celého návrhu, keďže predpoklady zodpovednosti musia byť naplnené kumulatívne. V danej veci žalobca 1/ preukázal, že žalovaným 1/ bol vyhotovený nesprávny znalecký posudok (zo stanoviska Ústavu súdneho inžinierstva č. 1067/2011 zo dňa 28.09.2012 vyplýva zistenie metodických nedostatkov a z rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti SR z 22.04.2013 č. 11057/2013-53 to, že znalec mal porušiť povinnosť riadneho vykonávania činnosti podľa § 16 ods. 2 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, pričom jeho zodpovednosť za správny delikt podľa § 27 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona zanikla). Taktiež uhradenie sumy 147,- eur ako škody predstavujúcej náklady za vypracovanie znaleckého posudku Ing. Babkom (viď daňový doklad). Nepreukázal však príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Inak povedané to, že chybný znalecký posudok žalovaného 1/ vyvolal vznik výdavkov spojených s vypracovaním znaleckého posudku Ing. Babku, v tom smere že by tento bol v dražobnom konaní použitý k určaniu vyvolávacej ceny, z ktorej by bolo pri dražbe vychádzané. Napokon aj tento znalecký posudok mal podľa stanoviska Ústavu súdneho inžinierstva metodické nedostatky. V tomto smere žalobca 1/ v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávni napadnutého rozhodnutia v tejto časti. Odvolací súd nepovažoval ním uvedené tvrdenia za také, ktoré by svojou relevanciou boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku v tejto časti. Ohľadom ďalších dvoch nárokov žalobcov 1/ a 2/ sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, preto podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť dôvodov uvedených v jeho písomnom vyhotovení, na ktoré v podstatných bodoch odkazuje. Pokiaľ žalobca 1/ mal v odvolaní výhrady k zákonnosti nariadenia prvého i druhého výkonu záložného práva dražbou, je potrebné uviesť, že tieto sa nekonali a od tretej dražby bolo upustené.

32. Podľa odvolacieho súdu žalobcovia 1/ (žalobca 1/ bol zastúpený aj ustanoveným zástupcom) a 2/ v konaní pred okresným súdom vyslovene nedomáhali neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi žalovaným 3/ a žalobkyňou. Preto nie je namieste ich výtku, že súd odmietol rokovať o vecnej stránke zmluvy o úvere. Okrem toho žalobca 1/ nebol ani jej účastníkom. Rovnako tak ani ohľadom neplatnosti kúpnopredajných zmlúv a záložných zmlúv. V tejto súvislosti sa potom ani námietky premičania vznesené žalobcami 1/ a 2/ v ich vyjadreniach netýkali sporného konania.

33. Na záver odvolací súd poukazuje na to, že i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napr. rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). S poukazom na uvedené odvolací súd nereagoval na všetky úvahy a otázky žalobcov 1/ a 2/ ale len na tie, ktoré považoval v ich odvolaniach za podstatné.

34. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o trovách konania, ako výroku závislého od rozhodnutia vo veci samej, ktorý bol preto správne založený na zásade úspechu (§ 255 ods. 1 C. s. p.) žalovaných 1/, 2/ a 3/ v spore.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania boli žalovaní 1/, 2/ a 3/ a to v celom rozsahu a preto im súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).